

۱۲ بهمن

با
آمدن امام

فجری تأیید

۲۲ بهمن سال ۵۷، یعنی ده روز پس از طلوع «آفتاب» روحش سرزمین آمل و آرزوها، اندیشه‌ها و آرمانهای ولای مردم، این نقطه از زمین تکانی خورد که امواج انعکاس آن هر جا که رفت، بیم و امید آفرید. بیم و خوف و لرزه برای جباران، سنگر و قانون شکنان خون آشام و زر اندوزان و زورمندان دیوسیرت و تزویرگران «نقشه در دست» طفل انسان.

و امید و شوق و بعثت و حرکت برای مستعبدان قرنهای متمادی و محرومان ساقط از هستی و رمق روزگاران، پرزگاران دشتهای خون و حرکت و خیزش و مجاهدان طاغوت ستیز خداجوی آرمان خواه.

۲۲ بهمن سال ۵۷ مقدمه تبلور شهادتهای پاک و ایثارهای ناب و مجاهدتهای شوکت آفرین سالهای سال این امت بود. گویی ویرانی خانه‌ها،

فجر را به تکریم و تجلیل نشسته‌ایم، مورد خطاب آن آیه قرآن و نهج - البلاغه هستیم.

امام آمد

پس از پانزده سال دوری از وطن، و پانزده سال «جهاد» و «هجرت» امام، این مسیح روح الله و این مهاجر فاتح پس از راندن متمکار از سرزمین عشق و شهادت، پیروز و فرشته وار می‌آید: «دیو چو بیرون رود فرشته درآید». آری امام می‌آید که قلوب شیفتگانش را از شوق دیدار از جا برکند، می‌آید که بر مزار شهیدان گلگون کفن حضوریابد و آن نطق تاریخی خود را بیان کند تا سرآغاز نقطه عطف دیگری در مبارزه نور علیه ظلمت و عدل علیه ستم گردد، امام می‌آید که آغازگر دهه «فجر» و نویددهنده ۲۲ بهمن باشد.

بسم الله الرحمن الرحيم

دیدنی که «غسقی» داشته «شجر»ی در پی؟ دیگر منشیین، مگو که: پس تو؟ پس کی؟ آن عاشقی بیقرار و بی تاب بهار باید که کند شکیب، بر سردی دی؛ ماراوت و نورانیت روزهای «دهه فجر» تداعی کننده ایام ظهور پس از غیبت است. دهه فجر، میلاد نوین استی است که در تاریخ بشری، یکی از شورانگیزترین، عمیق ترین، زیباترین و اصولی ترین تحولات حماسه آفرین را بر مبنای «ایمان» و بر محور «امت» آفریده است.

دهه «فجر» روزهای ولادت «نور» است و «ایام الله» است. خداوند، در قرآن کریم، خطاب به موسی فرموده که: مردم را به یاد «ایام الله» بینداز. و امام علی علیه السلام به والی و کارگزار خود در مکه فرمان می‌دهد که: مردم را به یاد «ایام الله» بینداز و ذکرهم بایام الله. و اینکه ما دهه

پیام سردبیر (بقیه)

گذشت نیم قرن از تأسیس اولین دانشکده دندانپزشکی در کشور، هنوز مشکلات مردم بدلیل زیر حل نشده است:

۱- انحصار دروسهای علمی و پیشرفته به طبقه پردرآمد و غفلت از ارائه خدمات اولیه دندانپزشکی به عموم.

۲- عدم وجود نسبت معقول بین تعداد دندانپزشکان و جمعیت کشور و پراکندگی آن.

۳- عدم وجود برنامه ریزی صحیح و اساسی جهت برطرف نمودن نیازهای موجود و آینده جامعه.

۴- عدم استقبال از تألیف کتب و نشر مقالات آگاهی دهنده عمومی.

۵- عدم تشویق محققین و مکتشفین جهت خودکفائی و ایجاد زمینه های لازم.

۶- عدم بکارگیری قسمتی از توان شاغلین این رشته در امر پیشگیری و بهداشت.

انگیزه های فوق سبب شد که تعدادی از همکاران متعهد و علاقمند به همکاری با جمهوری اسلامی در جهت برنامه ریزی و تدوین نظام نوین دندانپزشکی کشور برای رفع نیازها و مشکلات عدیده ای که قسمتی از آنها مطرح گردید به دور هم گرد آمده، صادقانه دست در دست یکدیگر گذاشته با اتکال به نیروی لایزال الهی و بخدایت درآوردن امکانات علمی و تخصصی موجود، جامعه اسلامی دندانپزشکی ایران را بنیان گذاری نموده امیدوارند بتوانند با کمک کلیه مقامات و مسئولین ذیربط اهداف عالیه ذکر شده در برنامه جامعه اسلامی را تحقق بخشیده و در مسیر ایجاد همبستگی بین تمامی آن قلبهای صادقی که در این رشته مشغول فعالیتند و در وجودشان به اصل تمدن و عدل و سعادت دنیا و عقبای بشریت می اندیشند، قامتهای فراقری بردارند (انشاء...).

بانفس (فوت) دهانپاشان می خواهند خاموش کنند؟! اصالت یا نور خداست یا با نفس دیو؟!!

۲۲ بهمن سرآغاز درخشش «نور خدای» بوده است! و این نور در کانون میهن اسلامی مان به درخشش خود ادامه می دهد، چرا که خداوند تبارک و تعالی نخواهد گذاشت که نفسهای پلید آسیبی به نورش (آنچه اراده کرده است) برساند.

۲۲ بهمن امسال که پنجمین سالگشت «انقلاب» است، یادآور عظمت روزی است که ایزدک ضمن تجلیل آن روز مسئولیت به جهت حفظ دست آوردهای آن یمراتب سنگین تر شده است، چرا که خاک میهن اکنون بر روی امواج خون «شهیدان انقلاب» در جنبش و حرکت و خیزش است. گویی این خاک مقدس و آغشته به خون شهیدان از ساکنان خود میخواهد که «حرکت» کنند و پرچم اسلام را بدوش گرفته از هر سو به همه اقطار عالم «منتشر» شوند و گرنه خود طاقت نخواهد آورد و با نیبیبی از جا در خواهد شد و بر سر خفتگان خواهد ریخت.

آری چنین است! و در پایان بجاست برای حسن ختام، جانها را با فرمایشی از امام، سرشار از توان جهت جهاد مقدس علیه جباران خون آشام نمائیم که: «بیست و دو بهمن سرآغاز پیروزی ملت ایران بر مستکبران و غارتگران، بیست و دو بهمن سرآغاز برچیده شدن دستگاه استعماری طاغوتیان، بیست و دو بهمن سرآغاز حکومت الله بر جهان، بیست و دو بهمن سرآغاز برافراشته شدن پرچم عدالت اسلامی و بیداری مستضعفان، بر کشور و ملت بزرگ ایران و بر جمیع مسلمانان و مستضعفان و محرومان مبارک باد».

السلام علیکم و رحمة الله و برکاته

در خاک غنودن جوانان شهرها، و روستاهای این سرزمین، بچنگ بیگانه افتادن این آب و خاک و بفارت رفتن هستی این ملت بدست «شاهنشاهی دوهزار و پانصدساله» و سیه پوشی مادران و خواهران و همسران، در سوخت عزیزان بخون خفته، آسمان و زمین این مرز و بوم را سپیای مخلوع خورشیدی و فرارسیدن روزی نمود، سواى خورشید هر روز و جدای روزهای دیگر!

در آن روز خورشید از خاوران برآمد و بر «مملکت اسلامی نور» پاشید: برای نخستین بار، آن روز را مبدأ گرفت و زمین احساس کرد که زیر پای مسلمانان نفس میکشد و گیاه می رویند و رود جاری می نماید و «لاله» می آورد.

۲۲ بهمن فرارسید و «انقلاب» پیروز شد. امریکا درهم شکست. «نوکر» آمریکا با خاموشی آشفته و قلبی آکنده از کینه ملت در بدر شد. بساط دستگاه استعماری او در هم پیچید. مزدوران «رژیم» که سرکوب توده های مردم را بعهده گرفته بودند، هر یک به سوراخی خزیدند و گروهی نیز به دست خشم مردم گرفتار آمدند. مظاهر شرک و طاغوت پرستی که همه جای میهن را آلوده ساخته بود، یکی پس از دیگری راه نیستی و نابودی پیش گرفت و جای خویش را به ارزشهای والا و جلوه های دین خدا و حاکمیت الله سپرد.

ظهور انوار رحمت خداوندی در جامعه و خواستاری حکومت الله توسط مردم، سبب وحشت بیش از پیش دشمنان خدا و خلق خدا گردیده طوری که آنان در همه جا پراکندند که «حکومت دینی قرون وسطایی بار دیگر در گوشه ای از زمین ظهور کرده که اگر سرکوب نکرد، جهان را با خطر جدی روبرو خواهد کرد» آیا آنها «نور خدای» را